

РЕШЕНИЕ

№ 2036

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12105** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение № 20198482/14.10.2021 г., постановено по нахд № 4364/2021 г. по описа на СРС, НО, 131 състав.

С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-147 от 01.03.2021 г. на заместник- председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на осн. чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК, за извършено нарушение на чл.115, ал.5, вр. ал.4 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на решението с материалния закон. Твърди се, че в случая липсва пълна съставомерност на деянието, тъй като дружеството е изпълнило задължението си по чл. 115, ал. 5 ЗППЦК, като в нормативно регламентирания срок е представило пред КФН всички изискуеми съгласно посочената норма документи. Посочва се, че чл. 115, ал. 5 ЗППЦК препраща към чл. 224 от ТЗ, която обаче не изисква представяне на декларации и свидетелства за съдимост, каквито документи се твърди, че касаторът не е представил. Оспорен е изводът на СРС, че свидетелството за съдимост по чл. 116а1, ал. 4 ЗППЦК за всеки член на съвета на директорите е включено като изискване в сочените като нарушени в НП разпоредби. Изложени са доводи, че изискване за представяне на такава

свидетелство е предвидено в чл. 116а1, ал. 4 ЗППЦК, но тази разпоредба е специална спрямо визираната в НП чл. 115, ал. 5 ЗППЦК и неизпълнението ѝ подлежи на санкциониране съгласно чл. 221 ЗППЦК. Касаторът възразява и срещу мотивите на въззивния съд за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, като излага подробни аргументи за маловажност на деянието. Искането до съда, което се поддържа и в хода на устните състезания по делото от пълномощника адв. Г., е за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото със същото НП.

Ответната страна - Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител юрк. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическата обстановка:

[фирма], със седалище в [населено място], представлявано от В. М.- изпълнителен директор, било вписано под № РГ-05-1612 като публично дружество в Регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН.

На 29.07.2020г. в електронния портал на КФН е-Р., с електронна форма вх. № 10-05-3448 постъпила покана за свикване на 31.08.2020г. на редовно общо събрание на акционерите на дружеството, като в дневния ред, в точка десета било включено "Преизбиране на досегашните членове на Съвета на директорите за нов петгодишен мандат". Към материалите за общото събрание, депозирани в КФН не били приложени декларации по чл. 234, ал. 2 ТЗ и чл. 237, ал. 3 ТЗ, както и свидетелство за съдимост за всеки от членовете на съвета на директорите, предложени за преизбиране, като такива не са постъпили, нито в рамките на срока по чл.115, ал.4 ЗППЦК - 30 дни преди откриване на ОСА, нито в по-късен момент.

Поради това с Решение № 665-ПД от 27.08.2020г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност" е била наложена принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 отЗППЦК, а именно дружеството било задължено да не подлага на гласуване на редовното ОСА, насрочено за 31.08.2020г. посочената десета точка от обявения в поканата дневен ред. В изпълнение на наложената ПАМ, точката била извадена от дневния ред, като за преизбирането на съвета на директорите на [фирма] било насрочено и проведено извънредно общо събрание на акционерите на 25.11.2020г., на което присъствали всички акционери в дружеството, решението било взето с единодушие.

Във връзка с пропуска в писмените материали за редовното общо събрание на

акционерите, с АУАН Р-06-681/24.09.2020г. на [фирма] било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че в качеството си на публично дружество, не е изпълнило задължението си в 30-дневен срок преди откриване на ОСА да представи в КФН поканата по чл.115, ал.2 ЗППЦК ведно с писмените материали по чл.224 ТЗ, което актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.115, ал.5, вр. ал.4 отЗППЦК. Въз основа на акта било издадено обжалваното пред СРС НП № Р-10-147 от 01.03.2021 г. .

Въззивният съд е приел, че АУАН е съставен, съотв. НП е издадено от компетентни органи, в изискуемата форма и съдържат нормативно регламентирани реквизити, поради което в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на установената фактическа обстановка СРС е формирал подробно мотивиран извод, че от страна на публичното дружество безспорно е осъществено нарушение на чл.115, ал.5, вр. ал.4 ЗППЦК. Съдът е изложил следните мотиви: Разпоредбата на чл. 115, ал. 5 ЗППЦК предвижда, че поканата за общото събрание заедно с материалите на общото събрание по чл. 224 от ТЗ се изпраща на комисията и регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството, в срока по ал. 4, а именно 30 дни преди откриване на събранието. По правило нормата на чл.224 ТЗ въвежда изискване писмените материали, свързани с дневния ред да са предоставени на акционерите, но не определя техния обем и съдържание. Изключение правят случаите, в които в дневния ред е включен избор на членове на някой от органите на управление, като съгласно чл. 224, ал. 2 ТЗ материалите по ал. 1 включват и данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицата, предложени за членове, а съгласно изричното правило на чл.116а¹, ал. 4 ЗППЦК, кандидатите за изборна длъжност доказват липсата на обстоятелствата по ал. 1 със свидетелство за съдимост, а по ал. 2 - с декларация. Видно от съдържанието на посочените разпоредби на ТЗ и ЗППЦК, тълкувани поотделно и в тяхната взаимовръзка, нормативно установеното задължение на публичното дружество се свежда до своевременно изпълнение на задължение за представяне на материали със съдържанието по чл.224, ал.2 ТЗ и декларация за обстоятелствата по чл.116а¹, ал.2 ЗППЦК и свидетелство за съдимост на всеки от кандидатите, като в настоящия случай, е налице неизпълнение от страна на [фирма] именно на второто изискване, свързано с удостоверяване на съдебното минало на кандидатите. Що се отнася до останалите твърдения за пропуски, а именно липса на декларации за обстоятелствата по чл.234, ал.2 ТЗ и по чл.237, ал.3 ТЗ, то макар да са свързани с условията, на които следва да отговарят членовете на СД, дали да бъдат включени или не в писмените материали към покана за свикване на ОСА е въпрос предоставен на преценката на дружеството. Недопустимо е чрез интерпретация от страна на наказващата администрация да се въвеждат допълнителни изисквания към писмени материали, относими, към която и да е точка от дневния ред, още по-малко да се извежда задължение на публичното дружество, за чието неизпълнение в последствие да бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност. Независимо от тези аргументи и доколкото е налице пропуск в писмените материали за насроченото на 31.08.2020г. ОСА, представени пред КФН, да се включат свидетелства за съдимост на тримата кандидати за членове на съвета на директорите на [фирма], то съдът намира, че от страна на публичното дружество безспорно е осъществено нарушение на чл.115, ал.5, вр. ал.4 ЗППЦК.

Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства, изслушаните свидетелски показания и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми, но е постановил решение в противоречие с материалния закон, а именно:

Съгласно чл. 115, ал. 5 ЗППЦК, поканата по ал. 2 заедно с материалите на общото събрание по [чл. 224 от Търговския закон](#) се изпраща на комисията и регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството в срока по ал. 4 и се публикува на интернет страницата на дружеството за времето от обявяването ѝ съгласно ал. 4 до приключването на общото събрание. Разпоредбата на чл. 224 от ТЗ съдържа следната регламентация: Писмените материали, свързани с дневния ред на общото събрание, трябва да бъдат поставени на разположение на акционерите най-късно до датата на обявяването или изпращане на поканите за свикване на общото събрание (ал. 1); Когато дневният ред включва избор на членове на съвета на директорите, съответно на надзорния съвет, материалите по ал. 1 включват и данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицата, предложени за членове. Това правило се прилага и когато въпросът е включен в дневния ред по реда на [чл. 223а](#) (ал. 2); При поискване писмените материали се предоставят на всеки акционер безплатно (ал. 3). Словесното описание на деянието на касатора, квалифицирано като нарушение на чл. 115, ал. 5 ЗППЦК е следното: към представената пред КФН своевременно покана за свикване на 31.08.2020г. на редовно общо събрание на акционерите на дружеството, не са приложени необходимите писмени материали към въпросите от дневния ред - декларации по чл. 234, ал. 2 ТЗ и чл. 237, ал. 3 ТЗ, както и свидетелство за съдимост за всеки от членовете на съвета на директорите, предложени за преизбиране. Налице е несъответствие между правната квалификация и словесното описание на нарушението. Във визираната като нарушена норма на чл. 115, ал. 5 ЗППЦК, както и в чл. 224 от ТЗ липсва изискване за представяне на посочените документи, относими към провеждането на общото събрание на дружеството – същите не регламентират както изискване за представяне на декларации по чл. 234, ал. 2 ТЗ и чл. 237, ал. 3 ТЗ, така и на свидетелство за съдимост на членовете на съвета на директорите, предложени за преизбиране. Посочените норми са ясни и не следва да се тълкуват разширително, особено в административнонаказателното производство, нещо което в случая е извършено от административнонаказващия орган. Недопустимо е едва в обстоятелствената част на НП да се излагат съображения, с които органът, обосновава необходимостта за прилагане на определени документи, които не са изискуеми според посочената като нарушена правна норма.

Принципно правилни са мотивите на въззивния съд по приложението на чл. 116а1, ал. 4 ЗППЦК, съгласно който кандидатите за изборна длъжност доказват липсата на обстоятелствата по ал. 1 със свидетелство за съдимост, а по ал. 2 - с декларация. Документите по изречение първо са част от писмените материали за общото събрание, в чийто дневен ред е предвиден избор на членове на съвет на директорите или надзорен съвет. Непредставянето на документите по чл. 116а1, ал. 4 ЗППЦК обаче осъществява състав на нарушение именно по посочената разпоредба, което поведение подлежи на санкциониране на самостоятелно основание съобразно чл. 221, ал. 1, т. 2 вр. ал. 8, т. 2 ЗППЦК. В случая въззивният съд, след като правилно е тълкувал приложението на чл. 116а1, ал. 4 ЗППЦК, е допуснал смесване на съставите на административни нарушения и в противоречие на материалния закон е приел, че след

като не е представило изискуемите съгласно посочената норма документи, дружеството е нарушило чл. 115, ал. 5 ЗППЦК вр. чл. 224 от ТЗ, които норми не регламентират изискване за представяне пред КФН на процесните документи.

Действително, съгласно ТР № 8/16.09.2021г по т.д. № 1/2020г на ВАС, в производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания, районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая обаче тази хипотеза не е налице, тъй като СРС не е преквалифицирал описаното в НП деяние, а неправилно е приел, че правната квалификация е коректна, с което е допуснал нарушение на материалния закон.

С оглед гореизложеното настоящият касационен състав приема, че в случая е налице несъответствие между правната квалификация на нарушението и словесното му описание, което представлява съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство и обуславя извод за незаконосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. Поради това обжалваното решение следва да бъде отменено, като вместо него се постанови решение, с което се отмени и процесното НП.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20198482/14.10.2021 г., постановено по нахд № 4364/2021 г. по описа на СРС, НО, 131 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-147 от 01.03.2021 г. на заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на осн. чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК, за извършено нарушение на чл.115, ал.5, вр. ал.4 от ЗППЦК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.